

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana
NEDJELJA, 29. ožujka PETA KORIZMENA NEDJELJA <i>Bertold, Eustazije</i>	Za sve žive i pokojne župljane
PONEDJELJAK, 30. ožujka <i>Bogoljub</i>	† Lidija Leopold; † Rozarija i Juraj Dobronić
UTORAK, 31. ožujka <i>Benjamin, Natalija</i>	† Zdenko, Josip i Vladimir; Na nakanu za Tenu Pavlović; † Katarina i † iz ob. Billege i Velešnjak; † Josip Mešnjak; Za zdravlje Ljubice Mešnjak; † Martin i Jela Jelušić; Na čast Majci Božjoj
SRIJEDA, 1. travnja <i>Anastazije, Mavro</i>	† Mate Leutar i Jako Vrdoljak; Na nakanu za zdravlje Snježane; † Danica Renić
ČETVRTAK, 2. travnja <i>Franjo, Teodora</i>	† Krešimir Kelava; Zahvala Marije Blažine Majci Božjoj na rođenju djeteta
PETAK, 3. travnja <i>Siksto, Rikard</i>	† Ana Žufika i Ignac; Emica Bušća; † Franjo Strunjak; svi † iz ob. Vajdić; Na nakanu za Andreju i Karla Špoljar; † Tonči i † iz ob. Dolić i ob. Petric
SUBOTA, 4. travnja Izidor, Platon, Benedikt	† Tonka, Ivan i Boris Čupić
NEDJELJA, 5. travnja NEDJELJA MUKE GOSPODNE CVJETNICA <i>Vinko, Irena</i>	Za sve žive i pokojne župljane † Dragica i Vjekoslav Slonjšak; † Helena i ob. Lukenda

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik
Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati
Župni ured je zatvoren za rad sa stranka. Za sve administrativne poslove, hitne slučajeve te prijavu i dogovor oko sprovoda kontaktirajte nas telefonom na 01/6170-525 (od utorka do petka 17 - 18 sati) ili e-mailom na: zupa@malaterezija.hr

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska cesta 92, Zagreb
883. God XXII. 29. ožujka 2020.

Papin nagovor uz Urbi et orbi:
„Gospodine, blagoslovi svijet, daj zdravlje tijelima i utjehu srcima“

„Uvečer“ (Mk 4, 35). Tako započinje Evanđelje koje smo čuli. Već tjednima se čini da se spustila večer. Gusta se tama nadvila nad naše trgovce, ulice i gradove; zagospodarila je našim životima ispunivši sve zaglušujućom tišinom, pustoši i prazninom, koja paralizira sve na svom putu: to se može osjetiti u zraku, to se može osjetiti u gestama, pogledi to govore. Uplašeni smo i izgubljeni. Poput učenika iz Evanđelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: „ginemo“ (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno.

Lako se prepoznamo u ovome izvješću. Ono što je teško razumjeti jest Isusovo držanje. Dok su učenici, naravno, uznemireni i očajni, on je na krmi, dijelu lađe koja tone prva na dno. I što čini? Unatoč metežu, on mirno spava, pouzdan u Oca – to je jedini put u Evanđelju kada vidimo Isusa kako spava. Kad su ga zatim probudili, pošto je smirio vjetar i vodu, obraća se učenicima prijekornim tonom: „Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ (r. 40). Pokušajmo razumjeti. U čemu se sastoji pomanjkanje vjere učenika, koje je u opreci s Isusovim povjerenjem? Oni nisu prestali vjerovati u Njega, naime, dozivaju ga. No pogledajmo kako ga

dozivaju: „Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?“ (r. 38). Zar ne mariš: misle da Isus ne mari za njih, da ga nije briga za njih. Među nama, u našim obiteljima, jedna od stvari koja nas najviše boli jest kad čujemo kako nam govore: „Zar te nije briga za mene?“. To je rečenica koja boli i stvara nemir u srcu. To je uzdrmalo i Isusa. Jer nikoga nije više briga za nas od njega. Naime, kad su ga zazvali on spašava svoje nepovjerljive učenike.

Oluja razotkriva našu ranjivost i iznosi na vidjelo one lažne i suvišne sigurnosti kojima smo gradili naše planove, naše projekte, naše navike i prioritete. Pokazuje nam kako smo pustili da se uspava i napustili ono što jača, podupire i daje snagu našem životu i našoj zajednici. Oluja je razotkrilo sve nakane da se „spakira“ i zaboravi ono što je hranilo dušu naših narodâ; sve one pokušaje da ih se umrtvi prividno „spasonosnim“ navikama koje nas ne mogu vratiti korijenima i prizvati sjećanja naših preda, oduzimajući nam tako imunitet potreban za suočavanje s protivštinama.

S olujom se urušila obmana onih stereotipa kojima smo maskirali svoj „ego“ uvijek zaokupljeni vlastitom slikom; i na vidjelo je izašla, još jednom, ona (blagoslovljena) zajednička pripadnost kojoj ne možemo izmaći: pripadnost braći.

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Gospodine, tvoja nas Riječ večeras pogađa i odnosi se na sve nas. U ovom našem svijetu, koji Ti ljubiš više no mi, grabili smo naprijed punom brzinom, osjećajući se snažno i sposobnima za sve. Vođeni pohlepom za profitom, pustili smo da nas stvari potpuno obuzmu i žurba omami. Nismo se zaustavili pred tvojim pozivima, nismo se probudili pred svjetskim ratovima i nepravdama, nismo slušali krik siromaha i našega teško bolesnog planeta. Nastavili smo nesmiljeno dalje misleći da ćemo uvijek ostati zdravi u jednom bolesnom svijetu. Sada, dok smo u moru kojim bjesne valovi, zazivamo tebe: „Probudi se Gospodine!“.

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Gospodine, upućuješ nam poziv, poziv na vjeru koja se ne sastoji toliko u tome da vjerujemo da Ti postojiš, koliko u tome da dodemo k Tebi i uzdamo se u Te. U ovoj Korizmi odjekuje tvoj hitni poziv: „Obratite se“, „vratite se k meni svim srcem svojim“ (Joel 2, 12). Pozivaš nas da ovo vrijeme kušnje shvatimo kao vrijeme izbora. To nije vrijeme tvojega suda, nego našega suda: vrijeme da se izabere što je važno a što prolazno, da se odvoji ono što je potrebno od onoga što nije. Vrijeme je da tijekom svojega života ponovno usmjerimo prema Tebi, Gospodine, i prema drugima. Možemo upraviti svoj pogled u mnoge uzorne putnike koji su, u ozračju straha koje vlada, odgovorili tako da su dali vlastiti život. To je djelotvorna sila Duha izlivena i oblikovana u hrabre i velikodušne predanosti. To je život Duha koji je sposoban otkupiti, oplemeniti i pokazati kako su naši životi istkani i podržani od običnih – u pravilu zaboravljenih – ljudi koji se ne pojavljuju na naslovnica novina i časopisa ili na velikim podijima umjetničko-zabavnih priredbi, ali, bez sumnje, danas pišu presudne događaje naše povijesti: to su liječnici, medicinske sestre i medicinski tehničari, zaposlenici u veletrgovinama, čuvari, prijevoznici, pripadnici snaga reda, volonteri, svećenici, redovnici i mnogi, ali zaista mnogi drugi koji su shvatili da se nitko ne spašava sam. Suočeni s patnjom, gdje se mjeri istinska razvijenost naših narodâ, otkrivamo i doživljavamo Isusovu Velikosvećeničku molitvu: „da svi budu jedno“ (Iv 17, 21). Koliko je onih koji svakodnevno pokazuju strpljivost i ulijevaju nadu, pazeći da ne siju paniku, nego suodgovornost. Koliko očevi, majke, djedovi i bake, učitelji malim i svakodnevnim gestama pokazuju našoj djeci kako se suočiti i prevladati krizu prilagođavajući navike, dižući glavu gore i potičući na molitvu. Koliko je onih koji mole, stavljaju na raspolaganje i zalažu se za dobro sviju. Molitva i tiho služenje: to su naša pobjednička oružja.

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Početak vjere je svijest o tome da nam je potrebno spasenje. Nismo sami sebi dovoljni, sami tonemo: trebamo Gospodina kao drevni moreplovci zvijezde. Pozovimo Isusa u lađe našega života. Predajmo mu svoje strahove da ih On

pobijedi. Poput učenikâ iskusit ćemo da s njim na lađi nećemo doživjeti brodolom. Jer to je snaga Boža: okrenuti na dobro sve što nam se događa, pa i loše stvari. On donosi spokoj u naše oluje, jer s Bogom život nikada ne umire.

Gospodin pred nas stavlja izazov i poziva da na njega odgovorimo. Usred naše oluje poziva nas da se probudimo i pokažemo djelatnu solidarnost i nadu koji mogu dati postojanost, podršku i smisao ovim satima kada se čini da se sve ruši i propada. Gospodin se budi da probudi i oživi našu uskrsnu vjeru. Imamo sidro: u njegovu smo križu spašeni. Imamo kormilo: u njegovu smo križu otkupljeni. Imamo nadu: u njegovu smo križu izliječeni i zagrljeni da nas ništa i nitko ne odijeli od njegove otkupiteljske ljubavi. Usred izolacije u kojoj nam silno nedostaju drage osobe i susreti, u kojoj doživljavamo nedostatak mnogih stvari, još jednom slušamo navještaj koji nas spašava: on je uskrsnuo i živi uz nas. Gospodin nas sa svoga križa potiče da pronađemo život koji nas očekuje, da pogledamo prema onima koji nas traže, da osnažimo, prepoznamo i potaknemo milost koja prebiva u nama. Ne trnimo stijenj što tek tinja (usp. Iz 42, 3), koji se nikada ne gasi, i pustimo mu da ponovno zapali nadu.

Prigriliti svoj križ znači smoći hrabrosti prigriliti sve protivštine sadašnjeg vremena, napuštajući na trenutak svoju tjeskobnu težnju prema svemoći i posjedovanjem kako bismo dali prostora kreativnosti koju samo Duh može pobuditi. To znači pronaći hrabrost da se otvore prostori u kojima će se svi moći osjetiti pozvanima i omogućiti nove oblike gostoljubivosti, bratstva i solidarnosti. U njegovu smo križu spašeni kako bismo prihvatili nadu i omogućili da ona bude ta koja će jačati i podupirati sve moguće mjere i načine koji nam mogu pomoći da čuvamo sebe i druge. Prigriliti Gospodina kako bismo prigrlili nadu: eto snage vjere koja oslobađa od straha i daje nadu! „Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?“ Draga braćo i sestre, s ovog mjesta, koje govori o Petrovoj stamenoj vjeri, želim vas večeras sve povjeriti Gospodinu, po zagovoru Majke Božje, koja je zdravlje svoga naroda, zvijezda u olujnome moru. Neka iz ovih kolonada koje grle Rim i svijet side na vas Božji blagoslov poput utješnog zagrljaja. Gospodine, blagoslovi svijet, daj zdravlje tijelima i utjehu srcima. Tražiš od nas da se ne plašimo, ali naša je vjera slaba i bojimo se. Ali Ti, Gospodine, ne ostavi nas na milost i nemilost oluji. Ponovi još jednom: „Ne bojte se“ (Mt 28, 5). A mi, zajedno s Petrom, „svu svoju brigu povjeravamo Tebi jer Ti se brineš za nas“ (usp. 1 Pt 5, 7).

[IKA](#) | [Bitno.net](#)

Župni oglasi

1 Zahvaljujemo svima koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.

2. Iako se obustavljaju **javna misna slavlja** svakoga dana u župi Sv. Terezije od Djeteta Isusa (Miramarska cesta 92), slavit će se **misna bez naroda** u koju će se uključiti sve predviđene misne nakane toga dana. Unatoč tome što vjernici nisu u mogućnosti sudjelovati u tim slavljinama, pozvani su duhovno biti povezani, uključiti svoje pokojne i sve nakane u molitve i združiti se primanjem **duhovne pričesti**. Ukoliko netko hoće upisati nakanu za svetu misu može se obratiti na telefon **01/6170-525** ili e-mailom na: zupa@malaterezija.hr

Svetu Misu možete uživo pratiti utorak, srijeda, petak u 18.10 sati i nedjelja u 11 sati preko facebook stranice naše Župe na sljedećem linku <https://www.facebook.com/malaterezija/>

3. Župna crkva (pastoralni centar) do daljnjeg bit će otvorena od **16 do 18 sati** za **osobnu molitvu** vjernika bez simptoma akutne plućne bolesti držeći se propisa mjerodavnih epidemioloških služba (pojačane higijenske mjere, maksimalno 10 osoba, razmak 2 metra).

4. I dalje su do daljnjeg obustavljene **župne kateheze** za **prvopričesnike** i **krizmanike**, **probe** svih župnih **zborova**, **ministrantski**, **mladih** i svi **drugi** susreti.